

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Με αφορμή το πρόγραμμα ισότητας των δυο φύλλων

Λύκειο Γλ. Νερών

Τηλ. 2106658660

Σχ. Χρονιά 2003-2004

Πληρ. Φανή Γεωργοπούλου

---

2 ΦΥΛΑ

ΑΠ' ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ

ΩΣ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 21^{ου} ΑΙΩΝΑ

(σύνθεση σεναρίου: **Μαρία Μακρή**)

ΣΚΕΤΣΑΚΙΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΑΦΗΓΗΤΕΣ

Ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Λαμπεροί, καλοντυμένοι. Εκφραστικοί και με μπρίο.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αγαπητές και γοητευτικές κυρίες...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Συμπαθείς και ευγενέστατοι κύριοι...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Χαίρετε.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Χαίρετε.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Σήμερα θα μιλήσουμε για σας...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Για μας.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Για... όλους μας. Θα μιλήσουμε για σας (δείχνει το κορίτσι), αλλά όχι για σας... πώς να το πω;... μόνες σας. Για σας – σε

σχέση με μας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Για να μη μακρηγορούμε... Το θέμα μας είναι «τα 2 φύλα».

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Θα μιλήσουμε για το ισχυρό φύλο...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Δηλαδή τις γυναίκες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: (ξεροβήχει) Ε χμ... Ε, τέλος πάντων. Και για το ασθενές φύλο.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: (μελιστάλαχτα) Δηλαδή, πάλι τις γυναίκες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: (Στο κοινό, με νόημα) Τώρα, τι να της πεις; Άσπρα-μαύρα δικά της τα θέλει.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ναι, ναι δες ποιος μιλάει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αααα κακή αρχή κάναμε. Τέλος πάντων. Το θέμα δεν είναι η σχέση η δική μας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ακριβώς αυτό είναι το θέμα. Λοιπόν, κυρίες και κύριοι... Παρακολουθείστε ένα αγόρι και ένα κορίτσι στην κοινή τους πορεία, απ' την αρχή του 20^{ου} αιώνα μέχρι τις μέρες μας. Θα βρείτε και μας κάπου εκεί...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ίσως πάλι, βρείτε και κάποιο κομμάτι απ' τον εαυτό σας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Φύγαμε λοιπόν. Δεκαετία του '20...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Φοράς το κρινολίνο σου – φοράω γιλέκο και ημίψηλο...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΞΕΚΙΝΑ!

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '20

Δύο τραπεζάκια ζαχαροπλαστείου. Πίσω, ταμπέλλα «ΑΙΓΛΗ – ΖΑΠΠΕΙΟΝ». Στο ένα, κάθετα ζευγάρι «ερωτευμένων». Στο άλλο, ζευγάρι «παντρεμένων» με παιδάκι ντυμένο στα ναυτικά. Παράλληλη δράση.

ΝΕΑ: Αχ! (Κοιτά το νεαρό στα μάτια λιγωμένη).

ΝΕΟΣ: Αχ, αχ, αχ! (ακουμπούν δειλά τ' ακροδάχτυλά τους).

ΚΥΡΙΟΣ: Αααχ! Βάλσαμο η σοκολατίνα!...

Η καλύτερα εις την Αθήνα!

ΚΥΡΙΑ: Αχ! Αααχ! (δαγκώνει το δάχτυλό της, απειλητικά. Στο παιδί).

Μόνο να σε πιάσω από το γιακά
και θα σου βγάλω γω τ' αυτιά!

ΝΕΑ: Ω αγαπημένε μου Φαίδων!
Υφίσταται ζήτημα φλέγον!

ΝΕΟΣ: Ω Ευφροσύνη,
γλυκύτατή μου δεσποσύνη!

ΚΥΡΙΟΣ: Τω όντι. Η σοκολατίνα της Αίγλης είναι ακουστή!

ΚΥΡΙΑ: Όμοιος ο πατήρ σου. Πού να κάμεις προκοπή;

ΝΕΑ: Έως πότε θα συναντώμεθα κρυφίως;

Και αν μας ίδει κανένας θείος;

ΝΕΟΣ: Άγγελέ μου, κάμετε υπομονή.

Το καλό πράγμα ως γνωστόν, αργεί.

ΝΕΑ: Τις άλλες, ηραβωνίσθη η εξαδέλφη μου η Μαριάνθη.

Να έρθεις και συ εις το σπίτι με τα άνθη!

ΚΥΡΙΟΣ: Μα τι λέγεις εις το νήπιον, Αγλαΐα;

ΚΥΡΙΑ: Του λέγω να κάμει ησυχία!

Έλα παλιόπαιδο. Εδώ έλα!

— Το παιδί βγάζει τη γλώσσα στη νέα —

ΚΥΡΙΟΣ: Μην παρενοχλείς την ευγενή κοπέλα. (Χασμουριέται)

ΚΥΡΙΑ: Πάλι καλά που ενεθυμήθης να τον επιπλήξεις.

ΚΥΡΙΟΣ: Αγλαΐα, εις το Ζάππειον ήρθαμε δι' ένα γλυκό.

Όχι, δια να με... «πρήξεις»!

ΝΕΟΣ: Νεράιδα μου, πρέπει πρώτα να πάρω το πτυχίον.

Να ανοίξω εν δικηγορικόν γραφείον.

ΝΕΑ: Πρέπει να νυμφευτώ το δίχως άλλο.

Αλλέως, εις το ράφι θα την βγάλω.

ΝΕΟΣ: Εάν τολμώ να είπω: ΕΑΝ...

Μου έδιδαν προίκα οι γονείς σου,

NEA: Ασφαλώς, επάνω μου βασίσου.
NEΟΣ: Άγγελέ μου, το οικόπεδον εις Γαργαρρέτα;
NEA: Αναμφιβόλως. Μου το έχουν τάξει νέτα-σκέτα.
NEΟΣ: Μόνον δι' εσέ γλυκειά μου. Να ζεις ανέτως.
NEA: Φαίδων τι λες; Θα νυμφευθούμε φέτος;
NEΟΣ: *(Κατ' ιδίαν:)* Ω μέγα κελεπούρι η δεσποινίς!
Φαίδων, μην ολιγωρείς!
(Στη νέα, με άλλο ύφος)
Γλυκειά μου, εάν είν' τοιουτοτρόπως
Ας μην αργοπορούμε ασκόπως.
NEA: Αχ Θεέ μου τι ευτυχία!
Θα υπανδρευτώ, θα γίνω μια ΚΥΡΙΑ!!

ΚΥΡΙΑ: Το γλυκόν – μου το έβγαλεν ξυνόν ο υιός σου.
ΚΥΡΙΟΣ: Ο υιός, τυγχάνει και ιδικός σου.
ΚΥΡΙΑ: Αχ και πάλιν αχ! Μ' εσέ, τι τον ήθελα τον γάμον;
Δεν έπαιρνα τον αξιωματικόν απ' την πλατείαν Αγάμων;
ΚΥΡΙΟΣ: Μωρέ, δεν πα νά 'παιρνες και στρατηγόν;
Μόνον ΕΡΓΕΝΗΣ να έμενον ΕΓΩ! *(δισ)*

NEΟΣ: Φως μου! Των ομματιών μου μάτια!
Εσύ αξίζεις να διαμένεις εις παλάτια!
NEA: Μόνον μ' εσέ ω αγαπημένε Φαίδων!
Θα είσαι ο πατήρ των ιδικών μου παιδων!
– χεράκι-χεράκι, φιλάκια –

ΚΥΡΙΑ: Εδώ παλιόπαιδο, έλα εδώ.
– Την πιάνει υστερία. Σηκώνεται και τον κυνηγά –
Θα σε συλλάβω εις την στιγμήν! Εδώ!
ΚΥΡΙΟΣ: *– Έχει αποκοιμηθεί και ροχαλίζει –*

ΤΡΑΓΟΥΔΙ
NEΟΣ: Στο Ζάππειο μία μέρα περιπατούσα

Συνάντησα μια νέα μακρυμαλλούσα
Την κοίταξα ευθέως μέσα στα μάτια
Και η καρδιά μου έγινε χίλια κομμάτια.

ΝΕΑ: Στο Ζάππειο μια μέρα καθώς γυρνούσα
Μου κόπηκαν τα πόδια απ' την πατούσα
Συνάντησα ένα νέο μυστακοφόρον
Δυο μέτρα άνδρα και αεροπόρον

Και δώσαμε αμέσως γνωριμίαν
Που μας ωδήγησε εις την εκκλησίαν
Πω πω καημός και συμφορά
Δεν το σκεφτήκαμε καλά!

Στο Ζάππειον λοιπόν σαν περπατάτε
Μονάχα ίσια-μπρος θε να κοιτάτε
Κι έτσι αποφεύγετε κάθε παγίδα
Ούτε σε γνώρισα – ούτε σε είδα...

Και αν δεν θέλετε να εκτεθείτε
Στο Ζάππειο καθόλου τότε μην μπείτε
Και έτσι διαφεύγετε κακοτοπιές
Γάμους – κουμπάρους και συμπεθεριές!

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '30

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και τώρα, ας φύγουμε απ' το Ζάππειο που έτσι κι αλλιώς,
απεδείχθη ηλεκτρική καρέκλα για ανύπανδρους νέους...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Και νέες...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: *(Τη στραβοκοιτάζει και συνεχίζει)* Ας περάσουμε μια ολόκληρη
δεκαετία κι ας μεταφερθούμε κάπου στο 30.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Την εποχή αυτή συναντάμε εκτός από τη γυναίκα μάνα –

σύζυγο και νοικοκυρά και μια γυναίκα που έχει αυτό που λέμε το «πάνω χέρι».

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Θα μπορούσες να την αποκαλέσεις και «πιράνχας» – το ίδιο κάνει.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Οι άντρες κάθε ηλικίας και κοινωνικής τάξης κρατούν μεν τα προσχήματα στις οικογενειακές τους σχέσεις, μ' αυτήν τη γυναίκα δεν κρατούν ΤΙΠΟΤΑ. Τα δίνουν όλα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Για να μην πάρουν σαν αντάλλαγμα σχεδόν τίποτα.

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 30

Τραπεζάκι νυχτερινού κέντρου. Ταμπέλα με φωτάκια που αναβοσβήνουν γράφει: «ΚΑΜΠΑΡΕ: Ο ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ».

Ακούγεται μουσική: καν-καν, τσάρλεστον κλπ. Ένας νεαρός της εποχής (γιλέκο, λεπτό μουστάκι, μπριγιαντίνη κλπ.) πίνει το ποτόν του. Μπαίνει κύριος πενηντάρης. Φοβερή έκπληξη όταν συναντούνται.

ΥΙΟΣ: Πατέρα!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Υιέ μου!

ΜΑΖΙ: Και εσύ εδώ;;;

ΥΙΟΣ: Μμμ, να σου εξηγήσω.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Μμμ... ναι σε ακούω *(κομπιάζει)*

Είχα ένα ραντεβού μ' έναν φίλο. Πολύ ευυπόληπτον κύριον...

ΥΙΟΣ: Ο ευυπόληπτος αυτός φίλος σου, δίδει τα ραντεβού του εις τα καμπαρέ;

– Μπαίνουν 2 κύριοι καλοντυμένοι κλπ. –

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ω δικηγόρε μου. Και μόλις είχαν την κουβέντα σας. *(Χειραψίες, τον καθίζει)*

ΥΙΟΣ: Και ο ιατρός μας εδώ;

ΙΑΤΡΟΣ: Έχω ξεύρετε μίαν ασθενή η οποία χρήζει στενής παρακολουθήσεως...

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: Βεβαίως, βεβαίως. Κι εγώ δι' επαγγελματικούς λόγους κατήλθον εις το καταγώγιον τούτον. Μια πελάτις μου διώκεται εκ του νόμου και αντιλαμβάνεστε...

ΟΛΟΙ: Αντιλαμβανόμεθα. Πώς; Αλλοίμονον.

ΠΑΤΗΡ: Γκαρσόν! Φέρατέ μας... υγρόν πυρ!

ΓΚΑΡΣΟΝ: Αμέσως.

– Πρέπει να έχει ενταθεί πολύ η μουσική, οι φωνές, τα γέλια. Ξαφνικά, σταματούν τα πάντα. Όλοι ακίνητοι – παγωμένοι σε μία στάση. Μπαίνει μια βαμπντυμένη με τουαλέτα στυλ Τζιλντα – ή ολόσωμο μαύρο μαγιώ με φτερά καλυμμένο – γόβα στιλέτο – πίπα. Νωχελικό – σεξουαλικό βάδισμα. Παύση –

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μικρέ! – παύση – Σαμπάνια!

ΠΑΤΕΡΑΣ: (Τραυλίζει) Μια σα-σα-σα-μπαμπά-ναι!

ΥΙΟΣ: Τι κάθεσαι; Σαμπάνια για την κυρία.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Πού είναι η σαμπάνια; Δεν έχει μια σαμπάνια εδώ μέσα; Θα
:

ΙΑΤΡΟΣ: Η ασθενής... Ε, η κοπέλα πρέπει να πει σαμπάνια.

– Το γκαρσόνι φέρνει τη σαμπάνια. Την ανοίγει με θόρυβο. Όλοι τρέχουν σαν τα σκυλάκια μ' ένα ποτήρι. Γεμίζουν και της προσφέρουν, ταυτοχρόνως. Πίνει μια γουλιά από κάθε ποτήρι και μετά, το ρίχνει πίσω και το σπάει. (Ήχος υαλικών που σπάνε).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φωτιά! (Απλώνει την πίπα)

– Όλοι σπεύδουν να της ανάψουν. Τους αγνοεί και στρέφεται προς το γκαρσόνι που της ανάβει. Φυσάει τον καπνό πάνω τους, πνίγονται –

ΠΑΤΗΡ: Θα μου επι-πι-πιτρέψετε; Ένα μονόπετρο. Παρααρακαλώ δεχτείτε το.

ΓΥΝΑΙΚΑ: (στο γκαρσόνι) Άφησέ το στο καμαρίνι μου.

ΥΙΟΣ: Μια ανθοδέσμη για σας. Ταπεινά, δούλος σας. (Σηκώνει μια πρασινάδα από την καρέκλα του και της τη δίνει)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τα λουλούδια μου φέρνουν πάντα αλλεργία. – στο γκαρσόνι – Πάρ' τα από δω. Α-ψού!

– Φτερνίζονται και οι 4 άντρες ο ένας μετά τον άλλον. Μικρή παύση. Τέλος, φτερνίζεται και το γκαρσόνι –

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Μία γούνα. Την παρήγγειλα εκ Παρισίων.

:

ΓΥΝΑΙΚΑ: (Στο γκαρσόνι) Στο καμαρίνι μου! Να κάμει παρέα εις τις άλλες.

ΙΑΤΡΟΣ: Από εμένα μία... βίλλα. Εις Κηφισσιάν. Με όλας τας ανέσεις.
Λουξ. Κάμετέ μου την τιμήν να την δεχτείτε. *(Της δίνει ένα κλειδί)*

– Τοποθετεί το κλειδί μέσα στο ντεκολτέ της ναζιάρικα –

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αχ γιατρουδάκο μου, το 'χασα το κλειδί! Τώρα;... Ποιος θα με βοηθήσει να το βρω;

– Όλοι, σαν να τους τσίμπησε μύγα, κάνουν βουτιά κατά πάνω της. Τους ξεγλιστρά. Τρέχει χαριτωμένα γύρω-γύρω. Την κυνηγούν. Πέφτουν, σκοντάφτουν, μπουρδουκλώνονται κλπ. Έχει ήδη μπει η μουσική του τραγουδιού –

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Εγώ είμαι η μοντέρνα γυναίκα
Που θα καπνίζω και θα ψηφίζω
Κι η κάθε μία μας αξίζει για δέκα
Δεν δίνω γι' άντρα έναν παρά.

Εγώ είμαι που λες η Μπεμπέκα
Που θα σωφάρω και που θα βρίζω
Και που τους άντρες θα έχω 5-10
Να τους αλλάζω σαν τα βρακιά!

ΠΡΟΖΑ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ όλοι : ΒΡΑΚΙΑ;;

– Πιο γρήγορα η μουσική. Βγαίνει χορεύοντας και τραγουδώντας και την ακολουθούν οι άντρες –

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Δεν δίνω γι' άντρα ένα παρά
Μωρέ ας περνάω εγώ καλά
Κι ας τους τραβάω από τ' αυτιά
Βρε οι γυναίκες να 'ναι καλά!

ΔΕΚΑΕΤΙΑ '40-'50

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αφού είδαμε λοιπόν, τη μοιραία γυναίκα του '30, τη γυναίκα «ντίβα», να αφήνει στα κρύα του λουτρού μια διμοιρία άντρες...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Και πολύ καλά να τους κάνει εδώ που τα λέμε...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...συνεχίζουμε τώρα (– την κοιτάει και αυστηραίνει τον τόνο της φωνής του –) ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΛΕΩ με τη δεκαετία ανάμεσα σε 40 και 50. Ε, ίσως φτάσουμε και μέχρι το 55.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Εδώ, ο άντρας συνδιασκεδάζει μεν με τη γυναίκα στο κουτουκάκι, χορεύει μαζί της στην πίστα, ακόμη-ακόμη τη «μοστράρει» για την ομορφιά της – αλλά από την άλλη, τη θεωρεί κτήμα του...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Καυγαδίζει γι' αυτήν, παίζει ξύλο για την τιμή της – άσχετα, αν κανένα σκαμπίλι ξεφεύγει και προς το δικό της μάγουλο.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Για να δούμε λοιπόν, τι γίνεται στην εποχή που... «οι μάγκες υπάρχουν ακόμη και δεν τους... πάτησε το τρένο!»

ΔΕΚΑΕΤΙΑ 40-50

Κουτούκι. 2 τραπέζια με καρώ τραπεζομάντηλα. Ταμπέλα που απεικονίζει έναν «βαρελόφρονα» με κόκκινη μύτη να πίνει κι από κάτω: «ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΤΟΣΤΑΡΙ». Άλλη μία ταμπέλα γράφει: «Όχι βεραισαί».

Στο ένα τραπέζι, άντρας μόνος τα πίνει: Μάγκας, μουστάκι, κομπολόι, βαρύς κι ασήκωτος. Λαϊκή μουσική απ' την ορχήστρα.

ΜΑΓΚΑΣ: Κάπελα, κρασί!

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: (Με άσπρη ποδιά κλπ.) Κι άλλο;

ΜΑΓΚΑΣ: (Βαράει το χέρι στο τραπέζι) Είπα και ελάλησα. Κρασί. Ο Μήτσος έχει σήμερα νταλκά.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: (Κατ' ιδίαν:) Ο Μήτσος μπορεί να έχει νταλκά – λεφτά δεν βλέπω να 'χει.

ΜΑΓΚΑΣ: Σβέλτα!

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Έφτασε. (του φέρνει)

– Μπαίνει παρέα: 2 άντρες (επίσης μάγκες) και 2 γυναίκες με σγουρά μαλλιά – βαθύ ντεκολτέ κλπ. Γέλια. Περνάνε από μπροστά του και κάθονται στο διπλανό τραπέζι –

ΜΑΓΚΑΣ: Μανδάμ.

Α ΓΥΝΑΙΚΑ: Σε μένα μιλήσατε; Ορίστε.

ΜΑΓΚΑΣ: Σε σένα μανδαμίτσα. Να προσέχεις πού πατάς. Με ακούμπησες με το πατούμενο.

Α ΑΝΤΡΑΣ: *(επεμβαίνει)* Τι είπες ρε φίλε, στην κυρία;

ΜΑΓΚΑΣ: Αυτό που άκουσε της είπα.

– Τον πιάνει απ' το πέτο. Αρπάζονται. Τους χωρίζει ο Β ΑΝΔΡΑΣ και το γκαρσόνι. Κάθονται. Η ορχήστρα παίζει το «απόψε το κορίτσι θέλει θάλασσα» ή κάτι ανάλογο –

Β ΑΝΔΡΑΣ: Να μας ζήσουν τα κορίτσια! Φέρε κρασί μάστορα.

Α ΑΝΔΡΑΣ: Να μας ζήσουν οι κούκλες! Κι όποιος τις πειράξει *(στραβοκοιτάει τον διπλανό μάγκα)* ξέρεις... *(κάνει νόημα «θα του κόψω το λαρύγγι»)*

Β ΑΝΔΡΑΣ: Μαέστρο. Τη Ρόζα τη ναζιάρα! Να χορέψω για το κορίτσι μου, που τη λένε Ρόζα κι είναι και ναζιάρα.

– Η ορχήστρα παίζει τη μουσική της Ρόζας. Σηκώνεται αυτός – παλαμάκια αυτή. «Μπράβο» – «Ζήτω» – τους πετούν γαρύφαλλα. Φοράει το σακάκι απ' το ένα μανίκι. Χορεύει ζαλισμένος. Το γκαρσόνι τρέχει έντρομο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Μήτσο είναι παραγγελιά.

ΜΑΓΚΑΣ: Ας είναι. Γιατί μόνο ένας γάιδαρος έχει αυτιά περικαλώ; Και μένα τη σκορδόπιστη, Ρόζα την ελέγανε.

Β ΑΝΔΡΑΣ: Τι είπες ρε φίλε; Ποιον είπες «γάιδαρο»; – *του ορμάει* –

Β ΓΥΝΑΙΚΑ: Αμ εμένα που με απεκάλεσε «σκορδόπιστη»;

Α ΓΥΝΑΙΚΑ: *(Σηκώνεται με τα χέρια στη μέση)*. Ποια είπες σκορδόπιστη βρε; Τη φίλη μου;

ΜΑΓΚΑΣ: Δεν την είπα. Αλλά, μεταξύ μας μανδάμ, όλες οι γυναίκες ίδιες είστε.

Α ΑΝΤΡΑΣ: Ποιαν βρίζεις ρε; Τη γυναίκα μου βρίζεις; Η γυναίκα μου δεν είναι ίδια.

ΜΑΓΚΑΣ: Όχι, είναι αλλιώτικη. Μ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι.

A ΑΝΤΡΑΣ: Τι θες να πεις ρε φίλε; Για να το λες, κάτι ξέρεις. Για μίλα ρε.

B ΑΝΤΡΑΣ: Καθάρά. Όχι μισόλογα και σουξου-μούξου.

ΜΑΓΚΑΣ: Άμα μιλάει ο Μήτσος ξέρει τι λέει. Μίλησε ο Μήτσος. Γράφτηκε ΝΟΜΟΣ.

A ΑΝΤΡΑΣ: Ωστε έτσι ε; *(στην κοπέλα του)* Έχεις προηγούμενα με τον κύριο;

A ΓΥΝΑΙΚΑ: Τον κύριο – που ο Θεός να τον κάνει κύριο – ούτε τον είδα – ούτε τον ξέρω.

B ΑΝΤΡΑΣ: Κι εσύ σιγανοπαπαδιά, πέσ' το μας έτσι ντε... *(Της ρίχνει σκαμπίλι)* Για να σε πει σκορδόπιστη ο Μήτσος κάτι ξέρει αυτός. Είπα κι εγώ.

B ΓΥΝΑΙΚΑ: Μωρ' τι μου λες; Την τύφλα του ξέρει.

A ΑΝΤΡΑΣ: Την τύφλα του ο Μήτσος; Ο Μήτσος καημένη μου, είναι εγγύηση. Για πρόσεχε τα λόγια σου.

ΜΑΓΚΑΣ: *(Τα 'χει χάσει)* Βασικώς, εγώ αυτό που εννοούσα είναι ότι... *(χικ)* δεν εννοούσα τίποτα. *(χικ)*

A ΑΝΤΡΑΣ: Ίσα ρε Μήτσο, εσύ μια χαρά ξηγήθηκες. Εμείς δεν είχαμε εννοήσει περί τίνος πρόκειται οι δεσποινίδες.

B ΑΝΤΡΑΣ: Να 'σαι καλά που μας άνοιξες τα μάτια. Κάπελα, κρασί στον κύριο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Ευτυχώς, κάποιος θα πληρώσει το λογαριασμό!

A ΓΥΝΑΙΚΑ: Κεριά και λιβάνια! Τους άκουσες;

B ΑΝΤΡΑΣ: Εσείς γκόμενες, άμα μιλάμε εμείς οι άντρες, μη βγάζετε άχνα. Κιχ. Γεια σου αδρεφέ Μήτσο!

B ΓΥΝΑΙΚΑ: Μωρέ, δεν πα να κουρεύονται. Αύριο δεν θα θυμούνται τίποτα. Σιγά, μη μας κόψουνε την όρεξη.

A ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλά λες. Πάμε μαέστρο. Τη Ρόζα!

– Χορεύει η μια και χτυπάει παλαμάκια η άλλη, επιφωνήματα απ' τους μάγκες, ρωμέικο γλέντι –

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κάθε ναζιάρα Ρόζα που 'χει σγουρά μαλλιά
Μεσ' στις ταβέρνες μπαίνει και μέσ' στα καπηλειά.
Σηκώνεται στην πίστα για μια γυροβολιά
Και γύρω της οι μάγκες, αχ κάνουν σαματά!

Της πρότεινε ένας μάγκας να τονε παντρευτεί
Μα εκείνη είπε «όχι» με βροντερή φωνή
Πάει εκείνος να πεθάνει – πηγαίνει να πνιγεί
Τι του 'μελλε να πάθει απ' τη σκορδόπιστη!

Αχ να προσέχεις Ρόζα – να 'σαι προσεκτική
Με μάγκες μην τα βάζεις – μη γίνεσαι σκληρή.
Γιατί οι μάγκες έχουν μία χρυσή καρδιά
Κι αν πληγωθεί – πεθαίνει με μία πιστολιά!

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60

- ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και με τ' αστεία και τα ψέμματα το ζευγάρι μας έφτασε στη δεκαετία του '60.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Τα μαλλιά του αγοριού μάκρυναν πάρα πολύ...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Τόσο που αν δεις από πίσω ένα ζευγάρι δεν ξεχωρίζεις ποιος είναι ποιος.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Μακριές κελεμπίες, σανδάλια, κορδέλλα μ' ένα λουλούδι στα μαλλιά...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...κοινόβια, φωτιές στην παραλία, όλοι ένα γύρο – να πιάνονται απ' τα χέρια...
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Να διαλογίζονται, να πίνουν και να καπνίζουν, να μιλούν για ειρήνη...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Να προτιμούν να κάνουν έρωτα παρά πόλεμο και να πιστεύουν ότι θα τον αλλάξουν τον κόσμο, βρε αδελφέ, δεν μπορεί.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Είναι ο καιρός των χίππτις.

[Εδώ κινηματογραφικό]

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '70

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Είμαστε στα τέλη του '60. Αρχίζει η δεκαετία του '70. Οι καιροί είναι δύσκολοι για το ζευγάρι μας – εδώ τουλάχιστον στην Ελλάδα.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Η ελευθερία φιμωμένη και η δημοκρατία με το σταγονόμετρο. Μόνο που και οι δυο είναι έννοιες απόλυτες: Ή υπάρχουν – ή εκλείπουν.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Ένα απ' τα δυο. Μέσος δρόμος δεν γίνεται. Σ' αυτή τη φάση, το αγόρι και το κορίτσι γίνονται σύντροφοι, αποκτούν μια σχέση ισότιμη, αποκτούν κοινά ιδανικά.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...χέρι-χέρι, βγαίνουν στους δρόμους, με την ντουντούκα, με τα πανώ, με τις αφίσες. Διεκδικούν ένα καλύτερο αύριο, θέτοντας σε κίνδυνο τον εαυτό τους.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Ας κάνουμε ένα σταθμό εκεί κάπου στο 70. Αξίζει τον κόπο.

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '70

Ένας τοίχος. Ένα αγόρι και ένα κορίτσι μπαίνουν από αντίθετη κατεύθυνση. Κρατούν σύνεργα αφισοκόλλησης. Ντύσιμο του '70: Καμπάνα, αμπέχωνο, ταγάρι κλπ. Κολλούν τις (διαφορετικές) αφίσες τους. Η μία γράφει: «ΚΑΤΩ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ – Η ΕΝΩΜΕΝΗ ΠΑΛΗ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ». Η άλλη, «ΤΟ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ! ΜΑΖΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ».

Οι δύο νέοι κοιτούν φοβισμένοι γύρω

ΑΓΟΡΙ: Έχεις άδεια αφισοκόλλησης;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Όχι βέβαια. Όπως δεν έχεις και συ.

ΑΓΟΡΙ: Εννοείται. Να προσέχεις.

ΚΟΡΙΤΣΙ: Δεν είμαι καμιά πρωτάρα. Έχω κολλήσει εγώ, αφίσες κι

αφίσεες...

ΑΓΟΡΙ: Σε πιάσανε ποτέ;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Μια φορά. Αλλά μ' αφήσανε αμέσως. Φαίνεται τους έκανα καλή εντύπωση. Οι μαλάκες!

ΑΓΟΡΙ: Κι εμένα καλή εντύπωση μου έκανες. Μαλάκας είμαι κι εγώ;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Εεε πού θες να ξέρω; Αν κρίνω βέβαια απ' το κόμμα σου... Λοιπόν την κάνω, πριν σκάσει μύτη κανένας μπάτσος. (Πάει να βγει) Γεια χαρά.

ΑΓΟΡΙ: (την σταματάει) Παίζεις τάβλι;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Ναι πού το ξέρεις;

ΑΓΟΡΙ: Πάμε αύριο Εξάρχεια για τάβλι και καφέ;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Ξέρω γω; Γιατί όχι;

Στο άλλο μισό της σκηνής υπάρχουν 2 τραπεζάκια καφετέριας. Ταμπέλα που γράφει FLORAL. Μπαίνουν αγόρι και κορίτσι.

Στο τραπέζι 2 φραπέ, άφιλτρα τσιγάρα, ένας ριζοσπάστης. Τάβλι ανοιχτό. Κάθονται.

ΑΓΟΡΙ: Πώς σου φάνηκε η ταινία χτες;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Υποψιάζομαι ότι ο τύπος, ο σκηνοθέτης, είναι ομπορτουμιστής. Τι μας είπε δηλαδή; Ότι το κόμμα της αριστεράς είναι ο συνειδητός εκφραστής ενός ασύνειδου προτσές.

ΑΓΟΡΙ: Όχι ρε. Μην ξεχνάς ότι η πρωταγωνίστρια σε όλα έβλεπε μια πλαστογραφία της πραγματικότητας για λόγους φραξιονιστικής πάλης. Παίζε.

ΚΟΡΙΤΣΙ: (ρίχνει τα ζάρια) Φτου. Ασσόδου. Εγώ βλέπω ότι πριμοδοτούσε αυτές τις τεχνικές της εξουσίας που οδηγούν τη βάση σε μια ρεβανσιστική θεώρηση της εξέγερσης που νομιμοποιεί την πάλη εναντίον της...

ΑΓΟΡΙ: Εναντίον ποιας;...

ΚΟΡΙΤΣΙ: Ω με μπέρδεψες. Έλα παίζε.

ΑΓΟΡΙ: Να σου πω. Μην το θεωρήσεις προσπάθεια άσκησης εξουσιαστικής επιβολής πάνω σου – ούτε ιδιοκτησιακή διάθεση από πλευράς μου αλλά...

ΚΟΡΙΤΣΙ: Αλλά;...

ΑΓΟΡΙ: Σ' αγαπώ.

ΚΟΡΙΤΣΙ: (αμήχανη) Ναι τώρα που το λες... Κι εγώ νομίζω ότι... Εξάρεις – πολύ κωλόφαρδος είσαι!

– *Ενώ εξακολουθούν να παίζουν, η ορχήστρα παίζει το «Δρόμο» του Λοΐζου. Ένα παιδί με κιθάρα μπαίνει σε μια γωνιά (κάνοντας ότι παίζει) και τραγουδάει:*

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
Κάποιες αφίσες που τις κόλλαγαν παιδιά
Που δεν φοβόντουσαν αρχές κι αστυνομία
Φτάνει του κόσμου να αλλάζαν τα μυαλά!

Κι ήταν γραφτό να γράψουν ιστορία
Του εβδομήντα όλα εκείνα τα παιδιά
Μαζί ενωθήκανε σε μια κοινή πορεία
Κι ύστερα φέρανε ξανά τη λευτεριά!

ΚΑΙ... ΣΗΜΕΡΑ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και να που ο καιρός των αγώνων, της διεκδίκησης και των μεγάλων ιδανικών, πέρασε.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Το ζευγάρι μας έβγαλε τα αμπέχωνα και τα μποτίνια και φόρεσε «in» ρούχα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ρούχα «σινιέ». Το «σινιέ» σε ανεβάζει στα μάτια των άλλων...
;;;;;; στα μάτια τα δικά σου.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Απόκτησε διαδοχικά video, δορυφορική, computer.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αυτοκίνητο τελευταίο μοντέλο, με δόσεις.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Σκάσανε μύτη και τα κινητά. (Χτυπάει το κινητό του). Ω με

συγχωρείτε. Ξέχασα να το απενεργοποιήσω. (Το σηκώνει).
«Έλα μαλάκα» (στο κοινό:) με-με συγχωρείτε... «έχω θέατρο – κλείσε».

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Και μαζί μ' όλα αυτά ήρθε και η αποξένωση...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Η μοναξιά κατακυρίευσε τα μπαράκια...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Και τα μπαράκια κατακλύστηκαν από μοναχικά αγόρια και μοναχικά κορίτσια...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...που πολλές φορές είναι πιο μόνα όταν πηγαίνουν 2-2.

– ΕΔΩ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΟΡΘΑΔΙΚΟ, ΔΥΝΑΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΚΙΝΗΤΑ, ΟΡΘΙΑ ΜΑΛΛΙΑ – ΜΙΑ ΜΠΥΡΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ –

ΣΗΜΕΡΑ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και να που το ζευγάρι μας ωρίμασε, παντρεύτηκε...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Έκανε οικογένεια...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Κι η μοναξιά ήρθε κι εγκαταστάθηκε στο ίδιο τους το σπίτι...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ....Η τηλεόραση παίζει πια, στη διαπασών...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Και το κομπιούτερ σπάνια κλείνει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Πού να μιλάνε βρε αδελφέ, μεταξύ τους και με τα παιδιά τους; Βαριούνται. Τα βασικά αρκούν.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ή μήπως όχι;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ή μήπως όχι;

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Κυρίες και κύριοι, το ταξίδι μας, κάπου εδώ τελειώνει. Κι αν ο τελευταίος σταθμός σας φανεί λίγο μελαγχολικός...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Κι αν, κακά τα ψέμματα, σας θυμίσει οικεία κακά...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ... ε τότε, τι κάθεστε; Κάντε κάτι,. Μπορείτε να αλλάξετε τα πράγματα. Και μέσα σας και με τους δικούς σας...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ;;;;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Φτάνει αυτό το χέρι, ν' αφήσει για λίγο το κοντρόλ της τηλεόρασης ή το ποντίκι και αντί γι' αυτά, να δώσει ένα χάδι.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Αυτό το μικρό χάδι μπορεί να είναι από μόνο του μια ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΡΧΗ!

– Βγαίνουν χέρι-χέρι –

ΣΗΜΕΡΑ

Καναπές. Στη μια άκρη, η γυναίκα με το T.V. κοντρόλ ανά χείρας, παρακολουθεί ελληνικό σίριαλ. Βλακώδεις διάλογοι, πολύ δυνατά. Στην άλλη άκρη, ο άντρας με laptop στα γόνατα «σερφάρει» απορροφημένος. Ήχος κινητού: Μήνυμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: *(Βλέποντας πάντα, ψάχνει το κινητό και το διαβάζει)* Ο γιος σου λέει, δεν θα 'ρθει.

ΑΝΤΡΑΣ: *(παύση)* Α... Ναι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχει μήτινγκ.

ΑΝΤΡΑΣ: *(παύση)* Α... Ναι;

ΚΟΡΗ: *(Εμφανίζεται στην πόρτα με τηλέφωνο ;;;;;)*

ΓΥΝΑΙΚΑ: *(το χαμηλώνει λίγο)* Θα φας;... Σε ρώτησα θα φας; ΘΑ ΦΑΣ;

ΑΝΤΡΑΣ: Τι γκαρίζεις; Δεν ακούει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: *(Δυναμώνει το σίριαλ πάλι)*

ΑΝΤΡΑΣ: Στείλ' της μήνυμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι λες;

ΑΝΤΡΑΣ: Στείλ' της μήνυμα, να δεις: Θα φάει ή όχι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλή ιδέα. *(Αρχίζει να γράφει στο κινητό, ενώ κάνει ζάπτινγκ λόγω διαφημίσεων)* Εσύ θα φας;

ΑΝΤΡΑΣ: Μπα δεν πεινάω τώρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αν πεινάσεις αργότερα, παραγγέλνεις καμιά πίτσα.

ΑΝΤΡΑΣ: Πίτσα εγώ; Έχω να φάω πάνω από χρόνο, το ξέχασες;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Α, ναι. Σε πειράζει στο παχύ έντερο.

ΑΝΤΡΑΣ: Στο λεπτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι παχύ – τι λεπτό; Έντερα είναι και τα 2. Στέλνεις e-mail;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι παίζεις;

ΑΝΤΡΑΣ: Σκάκι. Μ' ένα τύπο στη Βενεζουέλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: *(Ήχος μηνύματος. Το διαβάζει)* Θα φάει λέει έξω.

ΑΝΤΡΑΣ: Πού έξω;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχει μήτινγκ.

ΑΝΤΡΑΣ: Κι αυτή μήτινγκ;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι θα έλεγες αν σου ζητούσα να χωρίσουμε;

ΑΝΤΡΑΣ: Κινδυνεύει η βασίλισσά μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό θα έλεγες;

ΑΝΤΡΑΣ: Ε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα, άστο. Πάω για ύπνο. Μην κάνεις φασαρία άμα έρθεις, είμαι πτώμα.

ΑΝΤΡΑΣ: Ματ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καληνύχτα. (βγαίνει)

ΑΝΤΡΑΣ: (Αφού έχει βγει) Ε... Ναι, καληνύχτα.

– Μένει μόνος. Εξακολουθεί το internet. Χαμηλώνουν τα φώτα.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟ... «ΡΟΖ» –